

Škola u kojoj su sva djeca

Osnovnu školu Prečko u istoimenom zagrebačkom naselju ove godine pohađa 456 učenika. Iako je tijekom godina taj broj znatno oscilirao. Tako, primjerice 2006. godine dolazi do znatnog povećanje broja učenika zbog izgradnje i uveličavanja većeg broja stambenih zgrada u POS-ovim zgradama. Dvije godine kasnije, škola je nakon 20 godina ponovno dobila svoju samostalnu kuhinju, što je uvelike poboljšalo uvjete boravka i rada. Opremljena je tada informatička učionica, zbornica i jedan tured, postavljena je ograda oko škole i načinjeno ugibalište za autobuse. Danas je broj učenika idealan, smatra ravnateljica **Jadranka Oštarčević**. I za razliku od mnogih hrvatskih škola, gdje se broj djece smanjuje, u Prečkom su već nekoliko godina u pozitivu.

Znanjem i osmijehom škola Prečko mami

Zaposleno je 65 djelatnika, među njima i pedagoginja **Katarina Jajčinović Hrastovski**, socijalna pedagoginja na pola radnog vremena **Ljiljana Samardžić**, knjižničarka **Martina Dumbović** i logopedinja **Ana Milek** (na samo četvrtinu radnog vremena). „Relativno smo mala škola, što je na neki način idealno za kvalitetan rad s učenicima. Jer su svi „vidljivi“, sve ih jako dobro poznajemo. I djecu i roditelje. Radimo u dvije smjene jer

nam nedostaje prostora za jednosmjensku nastavu. Nedostaje nam nekih šest učionica i popratne prostorije jer nam je, srećom, i broj učenika porastao. Ali još uvijek smo „mali“, veseli, u skladu s našom krilaticom *Znanjem i osmijehom škola Prečko mami, dodite k nama, uvjerite se sami*“, s ponosom naglašava ravnateljica Oštarčević.

Prečko je naselje zapravo na rubu grada i zaista je toj djeci i roditeljima otežano sudjelovanje u bilo kakvim izvanškolskim aktivnostima. Naročito ako su udaljena od mjesta stanovanja. Tko god se ikada zatekao u zagrebačkom prometnom *krkljancu* u, recimo, predvećernjim satima, zna o čemu govorimo. Stoga škola pokušava što više sadržaja ponuditi djeci u samoj školi. Slično školama u malim ruralnim sredinama, i ovdje je škola *srce mješta* (kvarta). Tako je, uz brojne izvannastavne sekcije, osiguran produženi boravak za učenike od prvog do trećeg razreda, šest velikih grupa od po 29 đaka. Ravnateljica govori da je upravo taj boravak jedan od faktora zbog kojeg roditelji rado upisuju svoju djecu onamo, budući su djeca i zbrinuta i vesela u školi do kasnih poslijepodnevni sati.

Trenutačno u školi tako borave 24 razreda odjela, a učionica je samo 15-ak, uz tri odjela s ukupno četrnaestero djece s teškoćama u razvoju. Stoga se nadograđuju potajno nadaju, iako su svje-

Ravnateljica Jadranka Oštarčević

Tradicijsku kulturu poučava učiteljica Nina Knežević

Opremljenost škole je dobra, solidna, imaju sve što treba, „boje su malo izbledjele, a podovi škripe“, ali pokušavaju pratiti suvremene tehnološke trendove i omogućiti najmodernije uvjete rada. Zahvaljujući sudjelovanju u raznim projektima, sami su opremili školu, sami uveli bežični internet, svaka učionica ima računalo i projektor

ni u kakvim teškim vremenima živimo. No, duha i optimizma u OŠ Prečko ne nedostaje.

Opremljenost škole je dobra, solidna, imaju sve što treba. „boje su malo izbledjele, a podovi škripe“, ali pokušavaju pratiti suvremene tehnološke trendove i omogućiti najmodernije uvjete rada. Zahvaljujući sudjelovanju u raznim projektima, sami su

opremili školu, sami uveli bežični internet, svaka učionica ima računalo i projektor. Dobra je suradnja i s lokalnom zajednicom, određena sredstva se dobivaju i od Grada, ali su većinu opreme nabavili kroz sudjelovanje u europskim Comenius projektima. U tijeku školske godine 2013./14. bili su uspješni u natječajima za dobivanje sredstava iz fondova

Europske unije. Partnerska škola im je bila Tököli Weöres Sándor Általános Iskola iz Tököla u Mađarskoj, a zajednički projekt nosi naziv *Tradicijske dječje igre i pjesovi Hrvatske i Mađarske*. Zajedno s Privatnom gimnazijom i Ekonomskom školom Katarina Zrinski sudjeluju u Comenius projektu *Poduzeta pedagogija - poduzeta djeca*.

uvažavana i „vidljiva”

Uređivanje „visjećih vrtova” u atriju škole

Kreativne igre u produženom boravku

Matematička igraonica

Učiteljica razredne nastave Sandra Lovrenčić

Opremanje putem europskih projekata

Učiteljica razredne nastave **Sandra Lovrenčić** u OŠ Prečko radi jedanaest godina i izravno je bila uključena u projekt uvođenja poduzetništva kao međupredmetne teme:

„Organiziramo Dječji tjedan poduzetništva kada se održavaju razne radionice, a na kojima djeca onda proizvode različite proizvode. Osmišljavaju prezentaciju te prodaju na završnoj svečanosti. Tome se vesele i roditelji i nastavnici, a djeca dobivaju značajne kompetencije, kreativnost, samostalnost. Današnje generacije djece, jasno, dinamičnije su od njihovih prethodnika, ali ona

se u biti nisu promijenila koliko okolnosti u kojima odrastaju. Zato se bitno prilagoditi novome vremenu, okruženi smo tehnologijom, i nju uvodimo i u razrede, u nastavni proces. Povezali smo se internetom s desetak škola diljem Europe, sklapamo prijateljstva, a onda i klasičnom poštom jedni drugima šaljemo božićne čestitke!

Nina Knežević također je učiteljica razredne nastave, zadnjih deset u OŠ Prečko, a već 25 godina u prosvjeti. I ona se slaže da djeca danas imaju drukčije interese i navike, jer odrastaju u drukčijim vremenima:

„Brzo prelaze s aktivnosti na aktivnost, pa se im na taj način mora

prilagodavati i sadržaj, i metode, pristup poučavanju, provjeravanju znanja itd. Pripadaju toj najnovijem Z generaciji i najviše su zaokupljena računalima, najnovijim uređajima. Ali nisu zaboravila na osobna druženja, vele se družiti, igrati. Zapravo vole sve što im se ponudi, a to ovisi i o nastavniku, da osmisli taj način „nudenja”. Srećom, mi u razrednoj nastavi nemamo problema s motivacijom djece, jer zaista vole škole, vole upijati sve što im je novo. I čini mi se da od njih možemo dobiti puno, sve. Uključujemo ih u razne projekte. Opet se služeći nekim novim tehnologijama da im bude zanimljivo i da vide kako se može učiti na različite načine.

Poput projekta *Videokonferencija u nastavi*, kada smo surađivali sa školama u Engleskoj. A tu je bio i projekt *Tradicijska dječja igra i plesovi Hrvatske i Mađarske*, gdje smo pak, u suradnji sa školom iz Mađarske, bili posvećeni svojoj baštini i običajima svojih djedova i baka.

Ravnateljica Oštarčević na mjestu ravnateljice (tek) je četiri godine, ali je dio OŠ Prečko od prvog dana. Prvo kao učenik, zatim kao pedagog, i eto, sad kao ravnateljica. Ovo je jednostavno njezina škola, smatra ravnateljica:

„Puno se govori o tome kako su se djeca promijenila, ali mislim da se s učenicima sve daje dogovoriti i napraviti. Ponekad zapne u komunikaciji s roditeljima koji ponekad dođu s čudnim zahtjevima i idejama. Sad nam je krilatica za Dan škole bila „Kad se male ruke slože...” Trebali smo možda istaknuti „Kad se velike ruke slože...” Jasno, imamo krasnih roditelja koji se daju školi maksimalno, pomažu kada i što god treba. No, ponekad bude šumova u komunikaciji. I na tome stalno radimo. Želim da svatko ima osjećaj kako je ovo „njegova” škola.”

Odlična odskočna daska za nastavak školovanja

Učenici i učitelji škole sudjeluju na folklorima susretima, večeri matematike, znanstvenoj suboti. Izvan škole na Festivalu jednakih mogućnosti, na Festivalu dječjeg folklornog stvaralaštva *Naše kolo veliko* u Centru za kulturu Trešnjevka, na izložbi likovnih i literarnih radova učenika osnovnih škola na temu zaštite voda i okoliša povodom Dana planeta Zemlje u organizaciji Grada Zagreba i Zagrebačkih otpadnih voda. U manifestaciji Svjetski dan sporta, u organizaciji društva Sport za sve, u projektu *Tolerancijom protiv nasilja*, u organizaciji Crvenog križa grada Zagreba, Županijskoj smotri zadruga.

Sudjelovali su i u realizaciji projekta *Glazbom protiv nasilja među djecom i mladima*. „Prihod s koncerta *Ruka prijateljstva*, koji je održan u našoj školi, namijenjen je savjetovalištu Luka Ritz. Sakupili smo humanitarnu pomoć za poplavljenu Hrvatsku, sudjelovali u akcijama Caritasa *Tisuću radosti*, u akciji sakupljanja igračaka čijom prodajom su se uplaćivala sredstva za maligno oboljelu djecu u okviru humanitarnog projekta *I kuna je dovoljna*”, saznajemo.

Škola će, u suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje, provoditi stručne ispite za učitelje likovne kulture. A u dogovoru s Matematičkim odsjekom PMF-a i Filozofskim fakultetom organizirat će i mentorstvo za studente nastavničkih diplomskih studija.

Pitam je li strogi, na što rav-

nateljica Oštarčević odgovara: „Pokušavamo ih pripremiti...” i dodaje:

„Roditelji dođu k nama, primjerice, s primjedbom da je učiteljica razredne nastave stroga, ali se kasnije vrate i shvate da sada ta djeca nemaju nikakvih problema u predmetnoj nastavi. Jer im je taj temelj bio dobar. Na vrijeme su stekli radne navike. I sada nemaju problema sa savladavanjem predmetnog, opširnijeg gradiva. Ili nam dođe neki srednjoškolac, pa kaže kako tek sad vidi zašto smo od njih tražili puno. Nismo stroga škola, ne bih to rekla, ali moramo držati kriterije. Puno tražimo, no puno i dajemo.”

Zbog takve filozofije i odnosa prema radu, u ovoj školi nema one svehrvatske inflacije odlikaša i ovdje se ocjene ne poklanjaju šakom i kapom. Možda baš zbog toga ravnateljica Oštarčević ne bi imala ništa protiv *male mature*, odnosno nekog oblika unificiranog vanjskog vrjednovanja na kraju osmog razreda.

„Vjerujem da bi ljude zaposlene u toj profesiji to samo ohrabrilo. Ili barem ponukalo da rade još bolje. Jer bi konačno imali objektivne povratne informacije. Sadašnja situacija omogućuje da se škole uljuljkaju u svoje pozicije i način rada, a da nisu ni svjesne gdje su i što su. Zato mislim da bi to bio dobar projekt.”

Vratiti odgoj na poziciju koja mu pripada

Od cjelovite kurikularne reforme očekuju puno, ali ponajviše da bude obavljena do kraja. Naime, prisjeća se Oštarčević kako je puno reformi pratila i ispratlila u svom dugogodišnjem prosvjetnom radu, i najveći je problem što nisu bile dovršene, uvedene do kraja. Bilo je sjajnih ideja, govori, ali nisu provedene do kraja, odnosno zaboravljene su čim se kretalo s nekom novijom reformom. Pozdravlja i najavljeno licenciranje ravnatelja. Upravo zato da ljudi budu obučeni, educirani za sve poslove koje ravnateljska pozicija zahtjeva. I da u tome budu najbolji što mogu biti. Cjelovito učenje i usavršavanje u prosvjeti, odnosno odgoju i obrazovanju vrlo je važno:

„Škole po svojoj definiciji jesu odgojno-obrazovne ustanove. I to moraju ostati. Mnoga od naše djece stvarno rastu u okruženju koje nije baš poticajno. Zato škole ne smiju prestat! odgojno djelovati, one su i dalje jako moćne na tom području. Ako je život surov prema nekom djetetu, ako raste u nesređenim obiteljima, socijalnoj neimaštini, neka barem u školi dobiva toplinu, neka vidi da se može bolje. Neka bude sretno dijete, ne samo učenik”, zaključuje Jadranka Oštarčević.

Branko Nad

Projekt Kupujemo knjige bez novca